

ПРЕС КЛИПИНГ

9. март 2018.

НАСЛОВИ

- ЛИДЛ: Конкурс за 1.000 радника - сваки минут се плаћа (стр.3)**
Ана Брнабић за "Блиц" о платама и пензијама: Повећање је економска, а не политичка одлука(стр.4)
Горан Кнежевић: Подршка за предузимљиве(стр.5)
Министар честитао женама 8. март цитатима Јована Дучића:"Све жене воле богаташе, јер је жена увек сирота"(стр.6)
"УВРЕДЉИВИ ЦИТАТИ КОЈИ ОМАЛОВАЖАВАЈУ" Повереница упозорила на непримерене цитате Ђорђевића(стр.6)
Зоран Ђорђевић: Извињавам се због неопрезног цитирања Дучића које је увредило жене(стр.7)
24 приватизације: с ове стране „правне државе“(стр.7)
Синдикати просвете у Министарству(стр.9)
Уместо права жена, држава подржава деснооријентисану политику(стр.10)
Не питање мушких и женских, већ људских права(стр.11)
Дупли ризик сиромашних жена(стр.12)
Право на живот без насиља(стр.13)
Осми март је дан за штрајк(стр.14)
Родна равноправност предуслов за ЕУ интеграције(стр.15)
РТБ Бор тешко до купца у 2018. (стр.17)
Савет усвојио Стратегију за подстицај рађања (стр.18)
"Аман, нећу каранфил, 'оћу слободан дан": Да ли жене за 8. март не би требало да раде и да ли то заиста и даље желе? (стр.19)
Синдикати из Гетерборга и Крагујевца делили флајере и каранфиле(стр.20)
Синдикалци обележили 8. март: Сигурној кући донаирали 1.000 евра, Крагујевчанкама поклањали каранфиле(стр.20)
Казне за разлике у платама за мушкарце и жене у Француској(стр.21)

ЛИДЛ: Конкурс за 1.000 радника - сваки минут се плаћа

Пише: Танјуг

Компанија Лидл Србија објавила је да ће сутра расписати конкурс за запошљавање више од 1.000 продаваца у великом броју градова широм Србије

БЕОГРАД - Компанија Лидл Србија објавила је да ће сутра расписати конкурс за запошљавање више од 1.000 продаваца у великом броју градова широм Србије. Лидл ће оперативно пословање почети током 2018. године, истовременим отварањем између 10 и 20 продавница, наводи се у саопштењу ове компаније. Лидл ће расписати конкурс за радна места у Београду, Бору, Инђији, Лесковцу, Нишу, Новом Саду, Јагодини, Кикинди, Крагујевцу, Крушевцу, Панчеву, Смедереву, Сомбору, Суботици, Шапцу, Ужицу, Вршцу и Зрењанину.

Поред Београда, где се планира запошљавање око 300 радника, Лидл ће у сваком од поменутих градова запослити више од 40 продаваца.

"Лидл Србија ће будућим колегама понудити конкурентне радне услове, у погледу накнаде и радног окружења. Продавци у Лидлу имаће петодневну радну недељу, а електронска евиденција радног времена омогућава плаћање прековременог рада по систему "сваки минут се плаћа", истиче се у саопштењу.

Објашњавају да се расписивањем овог конкурса започиње највећи, али не и последњи талас запошљавања у Србији.

"Наш циљ је да купцима широм Србије понудимо најбољи однос цене и квалитета по коме је Лидл препознат у свету, па ћемо, у складу са ширењем мреже и потребама пословања, наставити са запошљавањем", поручује руководилац корпоративних комуникација Лидла Србија, Мартина Петровић.

Заинтересовани кандидати који желе да раде у наведеним градовима, могу се пријавити путем сајта - karijera.lidl.rs.

Потребно је да имају минимум средњу стручну спрему, док је искуство у раду са купцима предност, али не и обавезујући услов.

У складу са Лидловим јединственим моделом пословања, додају, задаци запослених у продавници се не раздвајају према позицијама, па продавци имају различита задужења, од рада на каси, преко рада у пекари и услуживања купаца, до послова слагања робе.

"У склопу темељних припрема за успешно обављање радних задатака, Лидл ће свим будућим запосленима организовати свеобухватну плаћену обуку, која има за циљ увођење у посао и оспособљавање запослених за рад", закључује се у саопштењу.

Ана Брнабић за "Блиц" о платама и пензијама: Повећање је економска, а не политичка одлука

Пишу: С.Гаврић и Л. Гедошевић

Одлука о повећању плата и пензија неће бити политичка нити ћемо дозволити да угрози макроекономску стабилност, рекла је премијерка Ана Брнабић за "Блиц".

Она је навела да је претходна влада, као и ова актуелна показала да је фискално дисциплинована.

- Година је почела добро када су у питању економски показатељи, али морамо бити опрезни јер су тек прошла два месеца. Морамо пратити ситуацију месец за месец - навела је Брнабићева.

Премијерка је рекла да је за значајнији економски раст Србије најважније да се развој заснива на иновацијама, а не само на инвестицијама.

Брнабићева је нагласила да садашња влада треба да направи искорак у том смеру, а нека следећа да настави с таквом политиком јер је то немогуће завршити у мандату ове владе.

- Овде на Копаоник бизнис форуму доста смо чули о дигитализацији и иновацијама. Дигитализација је нешто што нама каже да не можемо више да будемо земља заснована на инвестицијама него земља чији се раст заснива на иновацијама. Данас је шанса за то јер се сада дешава четврта индустријска револуција. За следећу владу ће бити касно - нагласила је премијерка.

Према њеним речима, изузетно је важно на чему је заснован раст привреде.

- Дакле, како ћемо остварити тај раст од 3,5 одсто, па и више? Влада мора да ради на успостављању повољног пословног амбијента, да укида бирократију, олакшава процедуре...

Морамо да будемо ефикаснији сервис за привреду, као и за грађане - објаснила је Брнабићева.

Она је додала да су у том смислу кључне измене и допуне Закона о стечају, затим реформа катастра, која је, како каже, тешка, али неопходна.

- Трећа ствар је проблематична за нас, а то је та брзина добијања прикључка за струју, да скратимо процедуре, и четврта је већа заштита мањинских акционара - каже премијерка.

Оно што је важно за још већи раст јесте да Србија, како она наглашава, мора коначно да буде ефикаснија у смислу капиталних пројеката.

- Ове године је за то издвојено 128 милијарди динара, то су значајна средства. На крају су јавне набавке, што је велика рак-рана наше привреде јер цео тај процес мора бити транспарентнији и ефикаснији - наводи Брнабићева и додаје да све ово може да се заврши у мандату ове владе.

Премијерка каже за "Блиц" да су најјачи утисак на Бизнис форуму на њу оставиле три теме.

- Због наших приоритета, за Владу је то свакако панел о дигитализацији који је имала Иницијатива Дигитална Србија. То су фантастични људи, таквих људи и компанија морамо имати више и морамо да направимо услове да их имамо више. Друга су креативне индустрије. Ми у кабинету радимо на анализи целог сектора креативних индустрија и следеће недеље имамо велику конференцију о томе. Као председница Владе правим савет за креативне индустрије - рекла је премијерка.

Такође, не мање важан утисак на њу је оставио и панел о реформи Пореске управе.

- Ако постоји једна ствар на којој смо направили велики искорак, то је Пореска управа. Она је била затворена и конзервативна, а сада је директорка Драгана Марковић то изменила. Увела је цео сет електронских услуга за привреду. Ми данас заједно радимо и на додатним

електронским услугама и за грађане. Увела је анализу ризика да би са мање ресурса постигла већи ефекат. И оно што је најважније то је да Пореска управа пре свега стимулише, а не да кажњава - истакла је Брнабићева.

Субвенције и за иновације, а не само за радна места

На питање о субвенцијама инвеститорима, премијерка је казала да се политика субвенција не спроводи селективно, већ по јасним правилима.

- Размишљамо о томе да се можда и ту неке ствари мењају, па да се не субвенционису само радна места већ и они који, поред радних места, доносе и иновације - рекла је Брнабићева.

Горан Кнежевић: Подршка за предузимљиве

Стратешки приоритет Владе Србије и Министарства привреде неколико година уназад познат је и јасан – свеобухватна подршка сектору микро, малих и средњих предузећа (ММСП) и предузетника, јер од њихових идеја, труда и предузимљивости зависи и брзина раста и развоја Србије. ММСП сектор је кичма привреде и генератор раста и нових послова. Предузетници који улажу у свој бизнис, доносе и нове технологије, што даље чини српске производе атрактивним и за извоз. Оно што је још важније, подстицање малог бизниса помаже и да се дефинитивно раскрсти са неславним наслеђем, а пре свега са стањем свести да је држава та која нуди послове и да се посао тражи. У данашње време, најуспешније су оне земље у којима се посао ствара, где постоји предузетничка идеја и окружење које подстиче њихов развој.

У ресору који водим, већ неколико година уназад прешли смо са речи на дела и подржавамо привреду на више паралелних колосека. Најпре, привреда данас има оно без чега не може да расте ни у једној земљи - политичку стабилност. Уз такву основу, може да рачуна и на то да су све владе од 2013. године у пракси показале да су реформске и да им је унапређење пословног амбијента високо у агенди приоритета. Константно усклађујемо законски оквир са најбољом праксом у развијеним земљама, али дајемо и подстицаје у новцу, бесповратна средства, јефтине кредите. Обезбеђујемо и оно што је некима можда значајније од новца - бесплатне обуке и менторинг.

Само Министарство привреде наставило је традицију програма подршке за ММСП и расписало је прве програме за 2018. годину у оквиру којих смо, у првом таласу, обезбедили 750 милиона динара бесповратно. У претходним годинама, ослушкивали смо потребе привреде, и зато су овогодишњи програми још бољи од претходних јер смо кроз њих настојали да на најбољи начин одговоримо на те потребе.

Да се задржим на ресору привреде, који у овом тренутку има два отворена програма за предузетнике. За програм који подржава развојне пројекте компанија, обезбедили смо 500 милиона динара бесповратно. Програм спроводимо у партнерству са Фондом за развој и то тако што Министарство привреде обезбеђује грант од 20 одсто износа инвестиције, док 80 одсто чини повољан кредит Фонда.

Мислили смо и на почетнике у пословању, јер је за нас кључно да подржимо оне који су храбри и не траже посао у јавном сектору, већ сами себи стварају послове. За њих се у пракси, нажалост, показало да јако тешко долазе до извора финансирања. Ми то желимо да променимо. Већ смо имали успешне програме намењене овој категорији, а сада настављамо. За почетнике у пословању, по недавно отвореном програму, обезбедили смо 250 милиона динара бесповратно. И на овом програму партнер нам је Фонд за развој, који покрива 70 одсто улагања, док је 30 одсто грант Министарства привреде.

Паралелно смо и у 2018. поново отворили могућност учествовања у бесплатним обукама, саветовању и менторингу у 14 акредитованих агенција широм Србије.

И то није крај. Министарство привреде ће суфинансирати и набавку нове опреме, а за то је већ обезбеђено око 560 милиона динара које привредници такође не морају да врате. Ова помоћ се

додељује у висини од 25 одсто вредности опреме, 70 одсто чине кредити банака или лизинг, а преосталих пет одсто је учешће самог предузећа. Међутим, предузетници ће за ова средства моћи да конкуришу најраније крајем марта, јер је први корак да одаберемо партнерске банке и лизинг куће. Расписали смо јавни позив за финансијске куће - партнере, и чим одаберемо оне који су спремни да понуде најповољније каматне стопе, ставићемо и овај новац на располагање предузетницима.

У наредном периоду предузетници могу да очекују још прилика које би, ако су спретни, могли да искористе и да дају нови импулс свом бизнису. Наша идеја је да наставимо да афирмишемо предузетнички дух у Србији, јер су ефекти кроз овакве послове и програме највећи на привредни раст, буџет и успешну економију државе. То се показало 2016, која је проглашена Годином предузетништва, а резултат је био нових 17.000 предузећа, нових 30.000 радних места, и 70 одсто већа остварена нето добит. Очекујем да ће, кад се сабере резултат у 2017. години, у којој је за ММСП одвојене 18,2 милијарде динара, од чега 7,6 милијарди бесповратног новца и више од пола милијарде евра за повољне кредите, резултат бити једнако добар. Ми смо свој посао озбиљно схватили и настављамо.

Министар честитао женама 8. март цитатима Јована Дучића: "Све жене воле богаташе, јер је жена увек сирота"

Извор: Танјуг

Министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Зоран Ђорђевић данас је био домаћин националне конференције "Жене из руралних крајева - равноправне грађанке Србије" са које је поручио да положај жена у Србији треба да се побољша, уз опаску да смо, када је ова тема у питању, некада "превише критични".

- Има места за напредак, али чинимо све и можемо да кажемо да су жене у Србији цењене, поштоване и наш однос према њима биће репер другима како и на који начин треба да се опходи према женама - рекао је Ђорђевић.

Додаје, да је један од начина за побољшање положаја жена доношење новог Закон о родној равноправности "који ће се брзо наћи у Скупштини" и бити најмодернији закон.

Министар је након уводних речи рекао да ће 8. март искористити као прилику да прочита неколико цитата Јована Дучића и Иве Андрића који су посвећени женама.

- Жена не зна да поштује него да воли, жени не треба ни да је ви поштујете него да је волите, поштовање за њих значи одсуство сваке љубави нешто хладно, из главе, а не нешто преосећајно из душе... Све жене воле богаташе, јер је жена увек сирота. Паметних се боје... Она увек подлегне јачем, а не лепшем и умнијем, ни бољем и милијем - навео је између осталог Ђорђевић.

Своје излагање завршио је цитатом Иве Андрића да "жена стоји као капија на улази у и на излазу овог света".

"УВРЕДЉИВИ ЦИТАТИ КОЈИ ОМАЛОВАЖАВАЈУ" Повереница упозорила на непримерене цитате Ђорђевића

Извор: Танјуг

Повереница за заштиту равноправности Бранкица Јанковић упозорила је на "крајње увредљиве и непримерене цитате" које је министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Зоран Ђорђевић данас употребио на конференцији поводом Међународног дана жена.

Без обзира што их је написао Јован Дучић, овакви ставови од пре једног века омаловажавају и вређају достојанство свих жена у нашем друштву, наводи Повереница у саопштењу за медије које је насловљено као "Упозорење".

"Уместо да се сузбијају, на овај начин се грубо подржавају родне предрасуде о неравноправности жена", сматра Јанковић, те, имајући у виду да су жене у великој мери изложене дискриминацији и да се у јавном простору и даље изложене дискриминаторним и сексистичким изјавама, она поручује да учесници јавног и политичког живота морају да буду додатно одговорни за сваку изговорену реч и дужни су да доприносе разградњи родних стереотипа.

Претходно је на обраћање министра реаговало Координационо тело за родну равноправност, којим председава потпредсеница владе Зорана Михајловић, а које је навело да су Дучићеве стихови непримерени, да вређају жене у Србији и наносе штету борби за родну равноправност. Министар се, иначе, у међувремену извинио свим грађанкама Србије које је, како наводи у саопштењу за медије, ненамерно увредио прочитавши песму Јована Дучића.

Ђорђевић је, иначе, раније данас био домаћин конференције "Жене из руралних крајева - равноправне грађанке Србије", где је након уводног обраћања пожелео да женама честита празник цитирајући Дучића и Андрића и наводећи, између осталог следеће поруке: "Све жене воле богаташе, јер је жена увек сирота. Паметних се боје... Она увек подлегне јачем, а не лепшем и умнијем, ни бољем и милијем".

Зоран Ђорђевић: Извињавам се због неопрезног цитирања Дучића које је увредило жене

Министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Зоран Ђорђевић вечерас је упутио извињење због спорног цитата песме Јована Дучића.- Овим путем желим да се извиним свим грађанкама Србије, које сам данас ненамерно увредио прочитавши песму Јована Дучића. Неопрезно цитирана песма је увредила жене, што ни једног тренутка није била моја намера. Желим да се извиним свим женама које је мој гест повредио. То нису ни моје, а ни вредности Владе Србије. Остајем дубоко посвећен свему што Влада Србије и председница Владе чине на еманципацији жена, оснаживању њиховог положаја у друштву и постизању пуне равноправности, што јесте једна од основних вредности нашег друштва - наводи се у саопштењу Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања.

Danas.rs

24 приватизације: с ове стране „правне државе“

Европски парламент је 29. марта 2012. године донео Резолуцију о процесу европске интеграције Србије, у којој је између осталог затражио од тадашњих власти да одмах преиспитају приватизацију 24 компаније у чију легалност сумња Европска комисија.

Мада у самој Резолуцији није експлицитно наведено, од власти у Србији је заправо тражено да истражи наводе из 24 извештаја Владиног Савета за борбу против корупције о појединачним случајевима, које је Савет претходних година достављао Влади, а Влада их упорно негирала, или игнорисала. Резолуција је подстакла до тада невиђен публицитет око проблема корупције у приватизацији. Наиме, иако су годинама уназад на исте спорне случајеве указивали и Савет за борбу против корупције и радници и мали акционари дотичних предузећа, тврдње домаћих актера нису привлачиле озбиљнију пажњу медија све док их није подржао Брисел. Тако је

интервенција Европског парламента учинила да корупција у приватизацији постане доминантна тема председничких и парламентарних избора у лето 2012. године.

Без претеривања можемо рећи да Српска напредна странка свој улазак у власт 2012. године у највећој мери дугује чињеници да се успешно наметнула као политичка снага која ће разрешити „24 приватизације“, као и да се марта 2014. године на власти учврстила зато што је тадашњи „први потпредседник Владе“ Александар Вучић привођењем Мирослава Мишковића и Милана Бека уверио бираче у своју решеност да испуни дата обећања.

Као што је већ познато из медија, готово сви поступци који су под влашћу СНС-а покренути на основу извештаја Савета за борбу против корупције и препоруке Европског парламента, окончани су ослобађањем криваца. Најпознатији негативци епохе приватизације друштвене својине, попут Мишковића, Бека, Миодрага Костића, те Млађана Динкића, Предрага Бубала, Александра Влаховића, нису ништа изгубили од богатства и моћи стечених у исто време и у истом процесу у ком су радници некадашњих друштвених предузећа доведени до глади, бескућништва, самоубиства. Ипак, јавни дискурс о полазиштима и исходима „24 приватизације“ креће се искључиво у оквирима недостижне „владавине права“, лажне „борбе против корупције“ и тсл, а пропушта се да је до 2012. године, у периоду док је Савет за борбу против корупције водила Верица Бараћ, политика овог тела била првенствено усмерена на одбрану социо-економског положаја радника и малих акционара у процесу приватизације – скоро сви случајеви које је Савет обрадио у својим извештајима, узети су у рад између осталог и ради подршке борби синдиката и акционарских удружења за опстанак радних места и имовине. И обрнуто – радници и мали акционари користили су „борбу против корупције“ као алат да заштите нападнуте позиције, превodeћи класну борбу у антикорупцијски активизам у времену у ком је приватизација по сваку цену била практично једини важећи закон.

Други аспект „24 приватизације“ који се редовно заобилази у јавном говору о резултатима Вучићевих истрага је да нису у питању изузеци од приватизационе праксе, већ да се Савет овим предметима бавио као карактеристичним примерима тоталне пљачке.

Пример Трудбеник

Радници Трудбеника су августа 2009. године, непуних годину дана након приватизације предузећа ступили у штрајк, а убрзо потом и у уличне протесте са захтевом да Агенција за приватизацију раскине уговор о продају њиховог предузећа Монтери, тада једној од водећих клијентелистичких структура владајућег ДС-а (данас у стечају; мислим на Монтеру). Побуна у Трудбенику, вођена паралелно на индустријском и на грађанском фронту, из целе епохе приватизације остала је као једна од најбоље организованих, правовремених реакција радника на прве знаке приватизационе пљачке – гашење делатности предузећа и хипотекурано оптерећење његове имовине ради обезбеђења газдиних кредита. Монтера је хипотеком оптеретила практично све што је стигла, не само радне погоне, већ и објекте за смештај сезонских радника, који се од почетка осамдесетих година у стварности користе за привремени смештај радничких породица у ишчекивању трајног стамбеног решења, које никада није дошло.

Међутим, на првом састанку у Агенцији за приватизацију радничке представнике је дочекала шок терапија – приватизациони уговор је састављен тако да практично није могао да се раскине по Закону о приватизацији, јер је као продавац наведено предузеће КМГ Трудбеник, а не Агенција за приватизацију. Другим речима, као да је друштвеном предузећу КМГ Трудбеник тек тако пало на памет да у сред процеса приватизације друштвене својине којим руководи држава, самовољно прода један од својих делова. Радило се, наравно, о фарси организованој у Агенцији за приватизацију са циљем да се Монтера заштити од примене Закона о приватизацији. Ова околност је заинтересовала Савет за борбу против корупције, који је у два своја извештаја о приватизацији Трудбеника између осталог истакао:

Овакви примери, којих на жалост има много, стварају утисак у јавности да се приватизацијом заправо омогућава моћним појединцима да под врло повољним условима дођу до атрактивних некретнина, што није у складу са поступком приватизације какав је предвиђен Законом.

Извештај од 29. октобра 2009. године

Агенција за приватизацију је поступила супротно Закону о приватизацији када је закључење Уговора о купопродаји удела препустила лицу које није овлашћено да врши послове у приватизацији, предузећу «КМГ Трудбеник-у реструктурирању». Члан 5. Закона о приватизацији предвиђа искључиву надлежност Агенције за приватизацију да продаје капитал на основу Закона о приватизацији. Препустивши «КМГ Трудбенику» да закључи Уговор о купопродаји удела «Трудбеник градње», Агенција је угрозила контролу извршења уговорних обавеза и могућност да се у случају неизвршавања обавеза уговор раскине по Закону о приватизацији, како несавесни купац не би увећавао штету по предузеће, што и јесте смисао члана 41а Закона о приватизацији.

Извештај од 20. јануара 2010. године

Одлучна акција радника Трудбеника, све са подршком Савета за борбу против корупције и нејаке организоване левице (Покрет за слободу, Маркс21, часопис Република), нису били довољан притисак на власти да спрече стечај, а ни Резолуција Европског парламента није пуно променила. Након промене власти 2012. године, Тужилаштво за организовани криминал је обрадило извештаје Савета и закључило да нема основа за покретање поступка против лица која су учествовала у реструктурирању и продаји Трудбеника.

(...) утврђено је да је поступак продаје како је обављен у случају „Трудбеник градње“ уобичајен и да је Агенција за приватизацију на тај начин поступала у свим поступцима продаје предузећа која се налазе у процесу реструктурирања, а што се види из дописа у којем је наведено у којим је још предузећима поступано на идентичан начин, па се стога не може говорити о непоштовању закона од стране радника Агенција за приватизацију.

Одговор Тужилаштва на кривичну пријаву радника Трудбеника Владимира Новаковића, 18. септембар 2014. године

Тужилаштво се дакле слаже да поступање Агенције у Трудбеник није био инцидент, већ типичан пример једног вида приватизационе пљачке. Међутим, Тужилаштво сматра да та чињеница амнестира Агенцију од одговорности! У противном, да је Тужилаштво савесно радило на основу налаза Савета за борбу против корупције и следило сопствене закључке, свеко ко је икада учествовао у реструктурирању некадашњих друштвених гиганата завршио би иза решетака.

Стечајни управник Трудбеника наставио је прогон радничких породица које су остале да живе у лимбу бивших „самачких хотела“, претворених у „стечајну масу“ за намирење дугова газде који је те исте породице оставио без хлеба. Више од осамдесет породица на три локације (Нови Београд, Коњарник, Крњача), већ девет година и даље живе под свакодневном претњом принудног исељења. Покушаји појединачних исељења углавном су спречени захваљујући протестима колега и солидарних грађана, међутим трајно решење још увек није на помолу.

Текст је писан на основу искустава пројекта Правна помоћ радницима и малим акционарима, који удружење Учитељ незналица реализује од 2013. године у сарадњи са бившим радницима и малим акционарима предузећа из тзв. „24 приватизације“. Пројекат се реализује уз подршку Олоф Палме центра.

Синдикати просвете у Министарству

Унија синдиката просветних радника Србије(Унија) саопштила је да је на састанку у уторак, са представницима министарства просвете, науке и технолошког развоја инсистирала на

добијању информације да ли ће се смањивати годишњи фонд часова за поједине постојеће предмете и ко ће моћи да предаје предмете чије се увођење најављује.

Представници Уније су уложили протест јер од самог почетка нису укључени, чак ни консултовани, у израду плана реформе, и што сем оскудних информација из медија, ништа друго о планираној реформи нису знали они који ће је спроводити – наставници у гимназијама, наводи се у саопштењу Уније.

У саопштењу се прецизира да је на захтева Уније у министарству одржан састанак његових представника са делегацијама репрезентативних синдиката поводом предстојеће реформе гимназија.

Унија је изнела начелни став да је сагласна са потребом да се осавремене наставни планови и програми, али да увођење нових предмета мора бити промишљено и обазриво.

У образовном систему имамо хиљаде људи који су делимични или потпуни технолошки вишкови, те да постоји реална опасност да се због непромишљених или недовољно добрих реформи тај број још и увећа, упозорила је Унија.

Представници министарства представили су резултате анкете запослених у гимназијама, а коју је поред скоро 800 наставника попунило свега 35 директора гимназија.

Од представника министарства добијено је уверавања да се фонд часова постојећих наставних предмета неће смањивати, бар не у прво време.

Остали смо без одговора на питање да ли ће током времена доћи до таквих промена, наводи се у саопштењу Уније.

Мрежа жена против насиља организовала Осмомартовски марш “Смрт Фашизму - слобода женама” на Тргу Републике

Уместо права жена, држава подржава деснооријентисану политику

Више стотина људи окупило се јуче на Тргу Републике протестујући против лошег положаја жена у Србији и јачања десничарских тенденција које подржава држава.

Фото:Уна Милетић

Међу највећим примедбама су чињенице да се у Србији жене теже запошљавају, лакше добијају отказ, мање зарађују. Кампања против беле куге, која је недавно започета у Србији, како кажу – увредљива је. Скуп је организовала Мрежа жена против насиља, коју чине бројне невладине организације и активисткиње које се залажу за права жена.

Окупљени су Осмомартовски марш под називом Смрт фашизму слобода женама, наставили протестном шетњом до зграде Владе где су организаторке скупа читале своје захтеве за побољшање родне равноправности.

– И ове године марширамо против опресивних политика патријархата и капитализма које нас као жене угрожавају. Права за које су се избориле наше претходнице под константним су ударом ретроградних тенденција десничарских политика -истакла је Мрежа жена против насиља, Лабрис – организација за лезбејска људска права, Реконструкција Женски фонд, Астра, Ромска женска мрежа, Мрежа Жена у црном Србије, Мрежа жена Расинског округа, Леви самит Србије, Консултације за лезбејке и Пленум жена за штрајк.

Ведрана Лацмановић из организације Мрежа жене против насиља истакла је да је распрострањеност насиља над женама у Србији велика, и да већ од почетка године имамо 9 убијених жена, а да државне институције не реагују са дужном законском пажњом, па је зато приметно да нема системског и свеобухватног одговора на насиље над женама.

– Захтевамо од институција да примене законску регулативу и да заштита од насиља у породици буде доследна. По Закону о спречавању насиља у породици, који је прошле године ступио на снагу, држава треба да успостави евиденцију за надлежне службе, међутим она то није учинила – истиче Лацмановић и додаје “Оно што ми примећујемо јесте да је повећан број

убистава жена у односу на предходне године, а верујемо да је последица тога јачање традиционалних десноорјентисаних политика, које је нажалост и држава подржала кроз креирање пронаталитетних политика, и враћање жене у родне улоге уместо усостављања родне равноправности – наглашава Лацмановић.

Мина Дамњановић из организације Жене у црном наглашава да су права жена у Србији под константним ударом ретроградних тенденција цркве и државе.

– Наша радна права су угрожена, јер жене за исти посао добијају мање новца, при том се у потпуности нормализује сексизам и насиље, које се доживљава како на радном месту тако и у приватној сфери, односно у кући – каже Дамњановић.

Активисткиња испред организационог тима Осмомартовског марша, Христина Светинчанин Кнежевић наглашава да је тренутно стање јако лоше, за разлику од предходних година када су само екстремодесничарске организације оркестрирале нападе на женска људска права.

– Ове године се дешава да и сама држава учествује у нападима на женска права и слободе. Имамо пример Министарства за културу, које се бави слоганима за популациону политику. На жене се стално сваљује дискурс беле куге, и жене се оптужују као главни и одговорни кривци за то што нас има мало, а не узима се у обзир да ли је држава омогућила женама рађају – истиче Кнежевић и додаје да се већ месецима чека на усвајање Закона о родној равноправности а на томе се ништа не ради.

Солидарност за породицу Маурер испред Еуробанке

Окупљени на Осмомартовском маршу подржали су породицу Маурер, којој сутра ујутру прети још једно исељење, тако што су застали и испред Еуробанке узвикивали пароле. Наиме, како из организације Кров над главом наводе “извесна фирма, која се по свему судећи редовно бави таквим преварама, искористила је чињеницу да власница стана није укњижила своје власништво у катастар. Фирма је украла идентитет претходног власника стана, фалисфиковали његова документа и на његово име узела хипотеку од Еуробанке на стан породице Маурер. Иван Златић из организације Кров над главом каже да је ово најужаснији пример тога шта све дозвољава Закон о извршењу који отвара простор за преваре. “Иако је потпуно очигледно да је породица Маурер преварена, законског начина да се они заштите нема. Једино што може да их заштити јесте солидарност грађана” истиче Златић и позива грађане да се сутра у што већем броју у 9 часова појаве на Булевару Краља Александра 26 и одбране породицу од избацавања на улицу.

Жене свих земаља уједините се

Не само у Србији, већ у целом свету, јуче су се одвили протести под паролом “Штрајк жена”. Ове године Србија се придружила иницијативи жена широм света од Аргентине до Пољске, од Ирске до Мексика, које су се окупиле како би се супроставиле деценијама економске неједнакости, криминализације и полицијског тлачења, расног и сексуалног насиља, и бескрајног глобалног рата и тероризма.

Србија се од данас прикључује покрету Уједињених нација "ХеФорСхе" за родну равноправност

Не питање мушких и женских, већ људских права

„Да ли сте се некада замислили над синтагмом ‘борба за родну равноправност’?

Ко се ту заиста бори и за шта се бори? Да ли је то нужно борба жена против мушкараца, које ‘оружје’ користе, где се та борба одвија и коначно да ли се та борба икада може завршити, односно шта добија победник, а колико губи губитник“, пита се докторанткиња Факултета политичких наука и активисткиња за права жена Тина Аничих у свом ауторском тексту посвећеном једној кампањи за родну равноправност.

Та кампања покренута је у Њујорку 2014. године под називом „ХеФорСхе“ (Он за њу), а иницијатор је била Агенција Уједињених нација за родну равноправност и оснаживање жена –

УН Вомен. „Промењен је фокус читаве приче у жељи да жене више не гледају мушкарце кроз нишан, у борби за своја права, већ да охрабри мушкарце да се и они укључе у креирање родно равноправног света“, наводи Тина Аничих. За само три дана, чак сто хиљада мушкараца подржало је кампању, а у првој недељи, најмање један мушкарац у свакој држави на свету учинио је исто, укључујући председнике држава, лидере глобалних корпорација, утицајне личности из политичког, културног и јавног живота, међу којима су: британска глумица Ема Вотсон – као заштитно лице покрета, бивши амерички председник Барак Обама, британски принц Хари, глумци Мет Дејмон, Даглас Бут, председници држава Финске, Румуније, Исланда, Уругваја, Гане, премијери Канаде, Јапана, Шведске и многи други.

Симболично, на Међународни дан жена, Србија ће се званично прикључити покрету „ХеФорСхе“. Светска првакиња у теквондоу Милица Мандић, оперска певачица Наташа Тасић Кнежевић, стрет арт уметница Александра Ђорђевић – ТКВ, песникиња Ана Марија Грбић, амбасадор Финске у Београду Перти Иконен, глумци Милан Марић и Лука Рацо, певач Вукашин Марковић, пренеће своје поруке и поделити искуства како они у свом окружењу доприносе стварању родне равноправности на конференцији која ће се одржати у Београду, у згради Југословенске кинотеке, у организацији УН Вомен Србија.

„Питање родне равноправности није питање мушких и женских права, то је питање људских права. Питање родне равноправности не тиче се само подједнаког броја жена и мушкараца у вашем пословном окружењу, то је и питање насиља у породици, сексуалног узнемиравања и уцењивања, права на једнаку зараду за исти рад, права на једнаку заступљеност на руководећим позицијама, права на одсуство са посла због трудноће и родитељства, права на једнаку доступност пословима и једнакост приликом запошљавања. Питање родне равноправности је и питање једнаких могућности за жене и мушкарце у свим областима друштвеног живота“, истиче Тина Аничих и закључује: „Да ли ћемо сви заједно успети да створимо свет у којем су жене и мушкарци једнаки у правима и то за време наше генерације, остаје да се види. Сама промена фокуса од борбе за родну равноправност као ратничке реторике, до позива мушкарцима на солидарност да кроз удружено делање са женама створе свет по заједничкој мери чини се за почетак сасвим довољна. Не једни против других, већ једни за друге! Не борба, већ солидарност!“

Дупли ризик сиромашних жена

Жене са искуством сиромаштва изложене су двоструком ризику и неправди, заснованом на роду и социо-економском статусу, речено је на конференцији за медије Европске мреже против сиромаштва (ЕАПН), у оквиру редовног састанка ЕАПН који се одржава у Београду од 8. до 11. марта.

На конференцији је представљен извештај Европске мреже против сиромаштва „Род и сиромаштво у Европи“

„Феминизација сиромаштва је последица више структурних фактора, попут стереотипа, разлика у зарадама, неусклађености рада и породичног живота и различитих видова родне дискриминације“, рекла је Летиција Ђезарини Сфорца, представница Европске мреже против сиромаштва.

Она је објаснила да иако је Европа водећа у свету када су у питању права жена, прогрес ка остваривању пуне родне равноправности је веома спор.

„Тек смо на пола пута до остваривања пуне равноправности мушкараца и жена“, нагласила је Ђезарини Сфорца.

Женевив Бер, Белгијанка са искуством сиромаштва, рекла је да искусити сиромаштво као жена, за њу пре свега значи искусити сиромаштво као мајка.

„Уколико имате више финансијских средстава, такође имате јаче социјалне везе које могу да вам помогну да бринете о деци. Социјалне везе су вам неопходне како бисте могли да предахнете, али и како би ваша деца могла да проведу више квалитетног времена и у игри са другом децом“, сматра Бер.

Милица Петровић је говорећи о свом искуству живота у сиромаштву у Србији, рекла да је образовање кључ изласка из ситуације социјалне искључености и сиромаштва, а да је у случају ромске заједнице традиција још једна отежавајућа околност за младе жене. Када је у питању ризик од сиромаштва жена у Србији, она је изједначена са стопом међу мушкарцима до старости од 65 година.

Међутим, код особа старијих од 65 година јаз између мушкараца и жена нагло расте и ризик сиромаштва је за 50 одсто већи међу женама него међу мушкарцима.

Проф. др Слободан Цвејић, директор истраживања СеЦонС објаснио је да то резултат положаја финансијске зависности великог броја жена и економске неједнакости унутар породица које методологија праћења сиромаштва прикрива – када жене из неког разлога изађу из породичног круга њихов положај се често драстично погоршава.

Подаци показују да су најрањивије самохране мајке, жене у пензији, неактивне жене, жене које живе на селу, Ромкиње и жене са инвалидитетом. Мерено на индивидуалном нивоу уочава се да су жене ускраћене више него мушкарци на сваком показатељу, од одеће и обуће до располагања личним новцем.

„Родна равноправност је основна вредност и право у Европској унији. Борба против сиромаштва и социјалне искључености је у надлежности држава чланица, док је улога ЕУ ограничена на сарадњу у областима социјалне инклузије, здравствене заштите, неге, пензија, као и на обезбеђивање одређених средстава“, рекла је Грасијела Малгесини, представница ЕАПН.

Европска мрежа против сиромаштва је највећа мрежа цивилног друштва посвећена борби против сиромаштва и цивилног друштва у Европи, наводи се у саопштењу.

Право на живот без насиља

Насиље над женама је најраспрострањеније кршење људских права у свету, мада није препознато, ни признато као такво, погађа све жене, без обзира на њихове године, националност, веру, упозорено је данас са дебате: Свака жена има право на живот без насиља, организоване у Француском институту у Србији заједно са Универзитетом у Београду.

Проректор Универзитета Ивана Поповић је, отварајући дебату, уз подсећање да је то једна у циклусу, нагласила да данас треба да се сетимо оних храбрих жена које су избориле за ниво права какво данас имају.

Међутим, таква борба не престаје, јер су ово права која лако могу са склизну и нестати, упозорила је Поповић, наводећи да Универзитет ставља све своје ресурсе да се обраде, продубе овакве теме.

Директор Француког института у Србији Жан Батист Кизен подсети је да је лепо данас женама поклонити цвет али „морамо да мислимо на мање цвећа а више моћи, власти“, у настојању да остваре своја права и одбране се од насиља.

Према његовим речима, у Србији срећом има пуно области у јавном, економском, интелектуалном животу, проналазаштву, које почивају на женама.

Он је навео да се у Француској каже да постоји страна планине под сунцем, али и у сенци, јер постоје жене које су имале срећу да постању изузетне, узорни али и оне које трпе свакодневно насиље.

Представник делегације Европске уније(ЕУ) Никола Бизел је нагласио да је ово осетљива тема и да чланице ЕУ раде на томе како би озбедиле да жене имају значајнију улогу у друштву и да се спречи насиље над њима.

Он је подсетио да се спроводе пројекти на Балкану, регионални, у корист свих балканских земаља и Турске, и пројекти у Србији.

То није нешто што се дешава само овде на Балкану већ и у другим земљама ЕУ, рекао је Бизел, наводећи да је 2015. у Европи свака пета жена доживела сексуално злостављање или узнемиравање.

Говорећи о борби против тога, он је подсетио да је установљен законски систем као основ, као што је оснивачки уговор ЕУ, Лисабонски уговор и низ прописа против трговине људима.

Он је нагласио да нема ефикасног деловања без финансија, тако да у оквиру ЕУ постоји програм под називом право, једнакост и грађанство, који финансира пројекте са циљем равноправности мушкараца и жена и спречавања насиља над женама.

Он је указао на активности Европске комисије да се смањи разлика у зарадама између жена и мушкараца, како би се оставарила њихова једнакост, као и на борбу против насиља над женама. Адриана Захаријевић, истраживачица Института за филозофију и друштвену теорију, за Данас

Осми март је дан за штрајк

Осми март је дан за улицу, за штрајк. Већ извесно време замишљам тај штрајк у којем би све жене, свих узраста, професија, социјалне позадине, само на сат времена обуставиле свој рад...

Вох Феминае

... каже за Данас Адриана Захаријевић, феминисткиња, филозофкиња, преводитељка, истраживачица Института за филозофију и друштвену теорију. Тих сат времена, додаје она, показало би две кључне ствари, а оне су нам добро познате из историје самог Дана жена.

– Једна је да жене обављају многе непризнате, невредноване послове од којих зависи егзистенција, материјална, симболичка и афективна (она у којој се топи разлика између дома и града), те да се женски штрајк нужно и даље бори и за хлеб и за руже. Друга је – када не бисмо биле расуте, да цитирам Симон де Бовоар – када би нас тај штрајк окупио макар и на сат времена, земља би се озбиљно тресла под ногама тог љупког слабијег пола – каже Захаријевић поводом Међународног дана жена.

* Како доживљаваш покрет #MeToo и оне који га следе охрабрујући жене да проговоре о искуствима насиља? Зашто тај покрет заобилази Србију и регион?

– Рећи #MeToo је гест храбрости, посебно у малим срединама. То „Ја такође“ значи: и ја сам била жртва насиља; ја сам такође доживела злостављање; ја сам такође била изложена понижењу – и то само зато што сам жена. Кључни ефекат ове кампање, мени се чини, јесте узбуњујућа и збуњујућа цифра оних који су стали иза те две речи. Насиље се уобичајено представља као нешто што се дешава некој другој, чак некој која је то можда, својим погрешним изборима, заслужила; злостављање и понижење, тако нас уче културне матрице, дешавају се „лаким женама“. Ова кампања је показала да су све жене потенцијално лаке, односно да се насиље може десити и да се дешава свакоме. Односи који то чине могућим уграђени су у све сегменте наших свакодневица, прилагођени свим индустријама, обрту капитала, односима моћи, начину на који бирамо да чувамо традицију и начину на који желимо да бранимо морал. Иако ова кампања има и стране које се без сумње могу критиковати, она је једну дубоко приватну ствар учинила дубоко јавном, на тај је начин политизујући. Уз то, ако се иједна девојка која се и сама суочила с овим појавама осетила мање напуштено, постиђено, изоловано и мање „лако“ због тога што су „звезде“ с тим изашле у јавност, феминистички циљ ове кампање је бар делимично постигнут.

* Шта је за тебе феминизам и зашто је он важан?

– Феминизам представља континуирану борбу против структурних услова на темељу којих се искуства жена и мушкараца неједнако вреднују. Феминизам, дакле, није перспектива која захтева да жене буду „боље“ од мушкараца. Од својих почетака, феминизам је борба за остварење једнакости. Та борба је имала различите видове и формулисана је на разне начине. За мене, феминизам означава трансферзалну борбу која темељно мења услове живота жена и мушкараца и нуди нам слободу у једнакости. То такође захтева стални рад на промени начина на које мислимо, верујемо, осећамо, вреднујемо.

* У књизи „Постајање женом“ бавила си се периодом и простором где се рађао феминизам. Како се то одвијало и које су околности довеле до појаве првих феминисткиња?

– Феминизам има различите почетке. У Француској се обликовао под директним утицајем буржоаске револуције. Ево једног цитата који адекватно приказује ту везу, из „Захтева дама Народној скупштини“ објављеног недуго после женског марша на Версај 1789. године: „Сломили сте скиптар деспотизма, изговорили сте леп аксиом... Французи су слободан народ. Ипак, ви још допуштате да тринаест милиона робова срамно носи терет тринаест милиона деспота!“ У Сједињеним Државама је управо борба против ропства црног човека била зачетак борбе против другачије врсте окова. Одсуство елементарних права – да се располаже својим телом и његовим плодовима, да се образује и ради у вреднованим професијама, да се зарађује новац или да се о њему самостално одлучује, да се поседује имовина на основу које се у 19. веку и дефинисао грађански статус, право на право гласа – повезивало је борбе у различитим деловима развијеног света, што, међутим, није заобишло ни Србију. Упарен с борбом против бесрамног системског изабљивања људи и укидања њихове људскости без обзира на пол, феминизам, посебно у Русији после Октобарске револуције, ствара нове визије друштва у којем је утопијска једнакост сваког човека могућа.

* Да ли би жене освојиле део јавног простора да није било феминистичког деловања?

– Не. Дакако, нису све борбе имале једнак значај, једнаку видљивост или политички утицај. Неке су се водиле на суптилне начине, рецимо, кроз књижевност, неке протестима и вештим стратегијама привлачења медијске пажње, неке инсистирањем на заслугама (рецимо, после Првог светског рата, када су жене захтевале право гласа на темељу свог драгоценог учешћа у ратним акцијама, код куће или на фронту; у нашем случају, сличној појави сведочимо у времену после Другог светског рата), неке учењем и обучавањем жена са села и радница, неке економским оснаживањем или филантропијом. Феминизми су условљени својим савезништвима и својим временским и просторним контекстима, међутим, извесно је да су преобразили простор јавног. Генерације жена које данас (премда и даље неједнако) налазе своја места у јавном домену, стоје на плећима оних које су тај простор некада отимале, некада заузимале, некада домишљале као простор који им припада без обзира на то што су жене – или баш зато што су жене.

Јавно и приватно

Феминисткињама морамо захвалити на томе што су чврсто увезале јавно и приватно, истиче Адриана Захаријевић и наводи речи Мери Паркер Фолет из 1918. године: „Полако постајемо све свесније да рад који обављамо, услови тог рада, куће у којима живимо, вода коју пијемо, храна коју једемо, прилике за подизање наше деце, да читава област нашег свакодневног живота у ствари треба да установљује политику. Нема те линије у којој се живот дома завршава и где почиње живот града. Нема тог зида између мог приватног и мог јавног живота.“

Србија унапређује активности за оснаживање жена

Родна равноправност предуслов за ЕУ интеграције

Родна равноправност није услуга нити уступак који се чини женама. Као фундаментално људско право, поштовање родне равноправности, донеће не само друштвени већ и економски

напредак, а за Србију је битан и као саставни део процеса ЕУ интеграција, закључено је на свечаности обележавања Међународног дана жена.

На прослави је присуствовало преко 150 доносилаца одлука, државника, амбасадора, невладиних организација и познатих личности, а коју су организовали агенција Уједињених нација, УН Вомен и Координационо тело за родну равноправност уз подршку Делегације ЕУ у Србији.

„Подршка ЕУ Србији на путу ка придруживању ЕУ чврста је и јасна. Због тога Делегација ЕУ у Србији у партнерству са организацијом УН Вомен управо започиње са спровођењем трогодишњег пројекта „Кључни кораци ка родној равноправности“. Циљ ове интервенције је јачање административних капацитета за родну равноправност и постизање значајног напретка у имплементацији европских и националних обавеза у оквиру родне равноправности. Наш главни циљ је потпуна имплементација принципа родне равноправности и кроз процес придруживања, ЕУ ће пружити снажну подршку Србији да оствари ове циљеве”, изјавио је г. Сем Фабрици амбасадор и шеф Делегације Европске уније у Србији.

„Различита истраживања показују да једнака права која жене и мушкараци у Србији имају не значе и једнак положај. Иако су родна равноправност и права жена саставни део стратешких и других докумената у Србији, она нису увек имплементирана чиме се одржава неравноправан положај мушкараца и жена. Стога сам јако срећна што данас са ЕУ и партнерима – Координационо тело за родну равноправност и Министарство за европске интеграције покрећемо трогодишњи пројекат „Кључни кораци ка родној равноправности“, изјавила је гђа. Сабин Фрејзер, заменица регионалне директорке УН Вомен из Истанбула и додала да је оснаживање жена једна од кључних тема Агенде за одрживи развој 2030.

„Србија је доста урадила на пољу родне равноправности у последњих пар година, али још доста посла је испред на с. Са партнерима попут УН Вомен и Делегацијом ЕУ у Србији, померали смо границе. Јачали смо механизме за родну равноправност, први пут смо увели мере на које можемо бити поносни – било да говоримо о Индексу родне равноправности, родно одговорном буџетирању или, ономе што нас од данас чека, а то је реализација ИПА програма вредног 2 милиона евра“, изјавила је проф. др Зорана Михајловић, потпредседница Владе Р. Србије, министарка грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре и председница Координационог тела за родну равноправност.

Амбасадор Финске у Београду, Њ.Е. г. Перти Иконен, теквондисткиња Милица Мандић, оперска певачица Наташа Тасић Кнежевић, стрет арт уметница Александра Ђорђевић – ТКВ, песникиња Ана Марија Грбић, музичар Вукашин Марковић, глумци Милан Марић и Лука Рацо, као Агенти промена УН Вомен, пренели су своје поруке о родној равноправности у Србији. На догађају се Србија прикључила највећем светском покрету солидарности #ХеФорСхе, који има за циљ да укључи што већи број мушкараца који ће се залагати за родну равноправност. ХеФорСхе је уједно прва иницијатива ове врсте у Уједињеним нацијама, којој се прикључило преко сто хиљада лидера и утицајних личности, међу којима су: Барак Обама, принц Хари од Велса, Ема Вотсон, Мет Дејмон, Даглас Бут, Ен Хатавеј, Рики Мартин и многи други, а преко две милијарде разговора води се на друштвеним мрежама под хештегом #ХеФорСхе.

ЕУ пројекат „Кључни кораци ка родној равноправности“, који је такође покренут на догађају, има за циљ да унапреди положај жена кроз подршку Координационом телу за родну равноправност и Министарству за европске интеграције. У оквиру пројекта биће подржано и 20 женских организација цивилног друштва да спроведу мере и размене искуства из добре праксе у примени мера Националног акционог плана за родну равноправност у области економског оснаживања и оснаживања жена у руралним подручјима. Догађају су присуствовали гђа Јадранка Јоксимовић, министарка за европске интеграције у Влади Републике Србије, г. Миодраг Поледица, државни секретар у Министарству грађевинарства,

саобраћаја и инфраструктуре, амбасадори САД, Португала и Норвешке, представници амбасада Финске, Велике Британије, Шведске, Израела, Свајцарске, Хрватске, Македоније, као и заменик сефа мисије ОЕБС-а у Србији.

Проблем Рударско-топионичарског басена не може да се реши до краја ове године

РТБ Бор тешко до купца у 2018.

Иако и министар енергетике Александар Антић и премијерка Ана Брнабић очекују да проблем РТБ Бора буде решен до краја ове године, њихов оптимизам не деле стручњаци који тврде да ће прича око рударског басена бити знатно сложенија него што су политичари спремни да прикажу.

На извештај начин, то доказује и што је нови рок за расписивање тендера на коме се бира стратешки партнер, још једном одложен и од првобитног плана да буде расписан у марту, померено је на мај или извеснији јун.

– Читаву деценију слушамо како ће проблем пословања Борског басена бити решен, понављају се приче о великом интересовању страних компанија, али осим три неуспела покушаја продаје, до сада се ништа још није десило. Ни из ове последње најаве није баш сасвим јасно да ли Влада рачуна на стратешког партнера или на докапитализацију у којој би добили 300 до 330 милиона евра уложених у инвестиције. У свакој варијанти је боље партнерство, јер би то омогућило улагачима да кроз професионални менаџмент и водећи рачуна о свом профиту, елиминишу бар неке од проблема које је политичко управљање произвело – каже за Данас Љубодраг Савић, професор Економског факултета у Београду.

Он објашњава да се, упркос жељама власти, до краја године не могу решити велики проблеми пословања и позиције РТБ-а на тржишту. Реч је о раубованом предузећу у коме су се пословодства трудила да за мандата из компаније извуку колико је год могуће, остављајући стратешке одлуке за будуће управљаче. Нагомилане тешкоће не могу се брзо исправити, а поступак усложњава и чињеница да је бакар берзанска роба чија вредност варира у распону од у једном тренутку рекордних 11.000 до минимума од око 2.000 долара за тону. Иако је тренутно цена на Лондонској бази повољна, не зна се колико ће дуго бити у успону нити се пад може дугорочно предвидети. То све отежава потенцијалним партнерима планирање и предвидивост пословања.

– Одлука потенцијалних партнера због тога не зависи само од уступака које је Влада спремна да им учини, нити од износа отписаних дугова. Они испитују и друге околности које много више утичу на успешност тог посла. Једна од њих је свакако и чињеница да у Бору постоји модерна топионица, али да се руда за њен рад највећим делом увози. Уколико би се неко одлучио за улазак у РТБ Бор, под којим год околностима да се склопи договор, њему преостаје велико улагање у експлоатацију руде, у нова окна, што никако није брза инвестиција – објашњава професор Савић и додаје да су до сада најчешће помињане кинеске компаније, које јесу моћне, добро организоване и иза њих стоји јака држава, али се још не зна да ли оне хоће да уђу у ту причу.

Оно што такође може у техничком смислу да успори процес доласка новог партнера је то што и поред стално најављиваних продаја, још увек није урађена процена вредности Борског басена. То је један од разлога и што се у Централном регистру РТБ Бор води још увек као систем у коме су појединачна предузећа једна другима власници, док државни удео нигде није евидентиран иако је још 2014. године Влада донела одлуку да се отписани дугови према јавним предузећима и Пореској управи конвертују у капитал РС. Професор Савић сматра да у поређењу са другим проблемима, то није превелика сметња иако је до почетка преговора треба разрешити. „То јесте интерна ствар и будућем купцу би свакако више одговарало да пред собом има само једног акционара, државу. У сваком случају, укупна вредност РТБ Бора треба да се утврди како би

могао да буде одређен удео који припада партнеру по основу улагања и докапитализације“, истиче Савић.

Велико интересовање

Све до јула 2016. РТБ Бор је био у реструктурирању, што га је штитило од поверилаца и принудне наплате. Међутим, упркос обилним дотацијама државе и кредитима из Фонда за развој, чија укупна вредност није објављена, у том периоду направљени су огромни дугови. Када је средином 2016. компанија морала да изађе из реструктурирања, решење је пронађено у увођењу унапред припремљеног плана реорганизације, а да би он био усвојен држава је морала да отпише готово милијарду евра својих потраживања. УППР-ом је било предвиђено да се до краја те године изабере нови, професионални менаџмент. То није учињено. Рокови за тендер на коме би се изабрао стратешки партнер продужавани су у неколико наврата.

Интересовање и намера

Ресорни министар, премијерка и председник Србије Александар Вучић све време тврде да је за РТБ Бор заинтересовано више страних компанија, помињу се осим кинеских рударских корпорација и једна од три највеће руске, РМК чији је власник Игор Алтушкин на 66. мести Форбсове листе најбогатијих људи света. Ипак, иза великог интересовања још увек не стоји и чврста намера да се посао уђе. Један од разлога могла би бити и чињеница да се у Басену некада производило и до 140.000 тона анодног бакра, а да последњих деценија производња не прелази 40.00 тона јер басен дуго није улагао у нова лежишта нити је развијао експлоатацију у постојећим.

Савет усвојио Стратегију за подстицај рађања

Извор: Танјуг

БЕОГРАД: Савет за популациону политику, којим је председавала премијерка Ана Брнабић, усвојио је данас ревидирану Стратегију за подстицање рађања која успоставља значајну везу између политике подстицања рађања и политике према старима, односно политике према миграцијама.

Документ, који би ускоро требало да буде усвојен и на седници владе, има низ нових мера које уважавају резултате истраживања, а која су у овој сфери рађена у периоду од девет година, између две стратегије, наводи се у саопштењу Владе Србије. Влада Србије је за ову годину за мере популационе политике определила 566 милиона динара, готово пет пута већу суму у односу на претходну годину.

Иначе, трећој седници Савета присуствовала је и министарка без портфеља задужена за демографију и популациону политику проф. др Славица Ђукић Дејановић, уједно и заменица председнице Савета за популациону политику. На седници Савета се, наводи се, дискутовало и о могућности за стимулисање социјално одговорних послодаваца који дају подршку родитељима, а премијерка Брнабић је од представника Привредне коморе Србије затражила да предложи награде за социјално одговорне компаније.

Такође, Савет је информисан да је у току истраживање у вези са плановима студената будућим миграционим кретањима, како унутар Србије, тако и ван њених граница, као и о њиховим

ставовима о одласку из земље. Упитник је попунило 11.000 студената, односно пет одсто од укупно уписаних у 2016.

Циљ истраживања је обезбеђивање поузданих података који ће бити коришћени као добра основа за управљање миграцијама младих, високообразованих људи, а послужиће и за планирање активности и креирање конкретних механизма и мера у овој области ради стварања повољног амбијента за останак младих у Србији или њихов повратак у земљу након завршетка студијских програма у иностранству.

Истраживање спроводе Кабинет министра без портфеља задуженог за демографију и популациону политику, Министарство просвете, науке и технолошког развоја и Републички завод за статистику. Резултати ће бити представљени током маја ове године

Телеграф

"Аман, нећу каранфил, 'оћу слободан дан": Да ли жене за 8. март не би требало да раде и да ли то заиста и даље желе?"

Некако је и логично да о третману жена за 8. март највише брину синдикати Веровали или не, главни заговорници тога да 8. март буде слободан дан за све жене у Србији су мушкарци, док жене инсистирају да га проведу радно, указујући на све неравноправности међу половима. Да ли можете да добијете слободан дан на послу ако је напољу минус 15? Некако је и логично да о третману жена за 8. март највише брину синдикати. Зоран Михајловић, секретар Савеза самосталних синдиката Србије каже они већ годинама свим женама дају слободан дан. - Прво га обележимо заједно дан раније, а онда на сам Дан жена добију слободан дан. Мислим да би било добро да се то усвоји на државном нивоу - била би то права ствар - каже Михајловић. Он објашњава да је радни дан без жена мало суморнији од осталих. Није нам толико живо и бучно као кад су жене ту. Осећа се њихов недостатак и у обиму посла, али не толико да не бисмо дали женама слободан дан каже Михајловић. Небојша Атанацковић, почасни председник Уније послодаваца Србије каже да не види разлог да се третирају на такав начин у 21. веку. Када би се радило о малој етничкој групи, разумео бих то указивање посебне пажње, али ради се о половини човечанства у ком ће жене врело брзо да буду водеће - каже Атанацковић. Он објашњава да жене имају особине које мушкарци немају жељу за школовањем и вредноћу и да ихне треба третирати као инфериорне. - Због тих особина у блиској будућности ће жене скроз истиснути мушкарце са водећих позиција, а нама ће остати неки физички послови - каже Атанацковић. Он сматра да треба обележити тај дан, али не куповином поклона и слободним данима. - Ако треба дати додатани слободан дан женама, дајмо им више годишњег одмора због свих напора које током године улажу у вођењу куће и породице када заврше са послом на радном месту - каже саговорник Телеграфа. Идеја о слободном дану највише смета управо женама. Жене у Београду сутра скачу против 8. марта: Штрајк припадница нежнијег пола окупираће цео град - Ми се боримо за радна права и желимо да 8. март обележимо радно, да подсетимо државу и друштво да се боримо за иста права, за једнакост, за једнаке плате, против насиља... Наша радна обавеза је да освестимо све - каже Милкана Павловић из Удружења жена "Пешчаник".

Синдикати из Гетерборга и Крагујевца делили флајере и каранфиле

Синдикалне организације из Гетерборга и Крагујевца данас су нашим суграђанкама, у Пешачкој зони, делиле флајере и каранфиле, како би подсетиле на Међународни дан жена. Савез самосталног синдиката Крагујевца подржан је колегама из синдиката ИФ Метала из Шведске и финансијски и вербално.

Уличној акцији придружили си се и представници синдиката Фијата.

Уличне акције са значајним поводима, као што је Светски дана жена, прилика је да се још једном подсетимо у каквој земљи живимо.

Назив данашње акције спроводи се под логаном „Сви смо једнаки“, а организовали су је синдикати из Гетерборга и Крагујевца.

Извештава новинарка РТК Снежана Ђериман.

Инфо КГ

Синдикалци обележили 8. март: Сигурној кући донирали 1.000 евра, Крагујевчанкама поклањали каранфиле

Аутор: Бранко Вукашиновић

Поводом обележавања Дана жена, Синдикат “ИФ Метал” из Гетерборга донирао је Сигурној кући у Крагујевцу 1.000 евра, а у сарадњи са Савезом самосталних синдиката и уз подршку УЛОФ Палме центра Крагујевчанкама су у Пешачкој зони поклонили 500 каранфила.

Синдикат “ИФ Метал” из Гетерборга годинама уназад донира новац у земље у којима реализује своје пројекте. Због тога су представници овог шведског синдиката данас уручили донацију од 1.000 евра Сигурној кући у Крагујевцу.

“Прошле године дониран је новац женама у Индији, које немају никакв положај у том друштву и које су врло сиромашне. На тај начин, ми им пружамо помоћ. Ове године донације иде Сигурној кући у Крагујевцу, коју смо посећивали и претходних година приликом боравка у вашем граду”, поручили су из Синдиката “ИФ Метал”.

Савез самосталних синдиката Крагујевца већ осам година успешно сарађује са шведским синдикатом “ИФ Метал” из Гетерборга. Традиционално сваке године за 8. март, Дан жена, ова два синдиката организују акцију поделе цвећа и флајера у Пешачкој зони. Активисте синдиката ни киша није спречила да реализују акцију, па су Крагујевчанкама поделили 500 каранфила.

Акција је реализована у оквиру пројекта “Ми смо једнаки”, посвећен родној равноправности, који заједнички реализују Савез самосталних синдиката Крагујевца и Синдикат “ИФ Метал” из Гетерборга.

Казне за разлике у платама за мушкарце и жене у Француској

Француске компаније мораће у року од три године да укину разлике у платама између жена и мушкараца или ће морати да плате казне, по плановима које представио француски премијер Едуард Филип.

Мушкарци су у Француској плаћени у просеку девет одсто више од жена, иако закон налаже једнаке плате за исти посао задњих 45 година.

По новим плановима, представљеним представницима синдиката и послодаваца, фирме с више од 50 запослених мораће да уведу посебан софтвер повезан директно са системом за плате који ће пратити неоправдане разлике у платама између жена и мушкараца.

Циљ је да се идуће године тај софтвер уведе у компаније с више од 250 запослених, а 2020. у компаније с 50 до 249 запослених.

Ако компанија у року од три године не уклони разлику у платама коју детектује софтвер, инспектори рада могу јој изрећи казне у износу до један одсто њених укупних издатака за плате.

"Софтвер није чаробан штапић, али ће открити неке разлике у платама између мушкараца и жена", рекао је Филип новинарима након састанка.

Влада ће у месецима који долазе разрадити појединости тог плана с послодавцима, синдикатима и стручњацима и укључити их у шири пакет реформи закона о раду који ће бити представљен парламенту следећег месеца.

Фирме ће такође морати да буду транспарентније у погледу разлике у платама између полова: мораће их објавити на својим интернет страницама, а синдикати ће имати приступ интерним подацима о радним местима и стажу.

Послодавци су план коментирисали за забринутошћу.

"Додатни терет не сме бити контрапродуктиван, ограничавајући за послодавце", рекао је Жан-Мишел Потје, потпредседник федерације малих послодаваца ЦГМПЕ.

Представници синдиката били су према плану отворени, али су неки такође изразили резервисаност у погледу критеријума које ће се користити да би се утврдило постоји ли разлика у платама између полова.